

[Clausager.]

griber ind og bestemmer, hvor meget Folk skal have; det fører den Slags Historier med sig, det maa vi være klar over. Jeg kan derfor godt gentage, at jeg ikke betragter det hele som nogen god Fremgangsmaade, men jeg tager den som en midlertidig Ordning paa Grund af de forrykkede Forhold, vi kan ogsaa sige de forrykte Forhold i Verden. Men at det er et daarligt System, derom kan vi vel nok blive enige alle sammen. Men jeg skal altsaa ikke sige noget til de 180 Ø. som Grundpris.

Melisprisen sættes $\frac{1}{2}$ Ø. op, og det tror jeg er klogt, navnlig hvis det vil holde Stik, hvad Ministeren udtalte i sin Fremsettelsestale, at Tantiømen i Aar sikkert vilde blive mellem 25 og 30 Ø., for saa tør jeg nok antyde, at der ikke er stor Sandsynlighed for, selv med den lille Melispris i Aar, at Betalingen vil blive saa stor til næste Aar, da jeg har ondt ved at tro, at vi faar lige saa god en Avl i Aar. Naar vi har haft en saa kæmpestor Avl i Fjor, som vi vel aldrig før har haft, er det sikkert for dristigt at tro, at dette skulde gentage sig lige Aaret efter — men man ved det naturligvis ikke. Naar man derfor nu manøvrerer med, at Dyrkerne skal have 30 Ø. i Tantiøme, efter at Fabrikkerne har faaet deres 5 pCt. til Forrentning af Aktiekapitalen, ja, saa kan man godt gøre det, men man maa dog i Sandhedens Interesse sige, at det er yderst tvivlsomt, at de kommer; det er muligt, men det er yderst tvivlsomt, fordi jeg, som sagt, tvivler paa, at vi atter faar saa stor en Avl. Og denne store Avl har rigtignok — ved Siden af Prisen — i høj Grad haft Indflydelse paa det økonomiske.

I denne Forbindelse maa jeg for Resten sige, at jeg godt kan lide den Ændring, den højtærede Handelsminister har foreslaaet, at naar Fabrikkerne har faaet 5 pCt. til Forrentning af Aktiekapitalen, falder de 30 Ø. til Dyrkerne, for saa vidt de da er der. Det er en bedre Ordning end den, vi havde i Fjor, det skal jeg erkende, Ret skal være Ret; man skal ikke blot skælde ud over det, man ikke kan lide, man skal ogsaa rose det, man kan lide, hvis der skal være Mening i Tingene. Og saa har jeg i og for sig ikke noget imod, at Fabrikkerne, efter at de 30 Ø. er faldet, faar 1 pCt. til for, som Handelsministeren sagde, at animere dem til at føre en klog og økonomisk Drift. Det er noget, jeg slet ikke er uenig med Ministeren i, og det er jo rart, naar en Socialdemokrat og en Venstremand kan blive enige om en for-

nuftig Behandling af den Slags Institutioner.

Men saa kommer der noget bagefter, som jeg ikke synes saa godt om. Saa skal Staten have Resten, staar der. Af hvilken Grund skal Staten i Tider, hvor Prisen paa Roer er lav og Forbrugerne betaler en forhøjet Pris, have noget af Overskuddet ved den forøgede Driftsindtægt? Jeg har peget paa, at Staten i Aar rimeligvis faar et Par Millioner Kroner mere, end den ellers vilde have faaet, og det synes jeg er urimeligt i Tider, hvor Forbrugerne maa betale en forhøjet Pris, for at Dyrkerne kan faa nogenlunde Rentabilitet i deres Produktion.

Jeg synes ikke om, at Staten skal have den Indtægt, navnlig ikke naar den gaar ind i Driftsregnskabet, for det maa jeg jo formene, den gør, efter hvad der staar i Bemærkningerne. Jeg skulde ikke have noget egentligt imod, at Staten fik noget, hvis det blev henlagt til en Fond; der kunde bruges, f. Eks. i det Tilfælde, at Ordningen bragte Staten Tab, eller maaske bruges paa anden Maade, eventuelt til Fragtleetelser, som vi talte om i Fjor, men som der ikke er Tale om i Aar.

Dernæst vil jeg sige, at ihvorvel jeg finder, det er en Forbedring, at Melisprisen er sat $\frac{1}{2}$ Ø. op, er det dog et Spørgsmaal, om ikke den skulde sættes en lille bitte Kende højere; jeg skal ikke nævne noget Tal, vi kan jo drøfte det i det Udvalg, som jeg gaar ud fra bliver nedsat.

Af flere Grunde vilde det maaske være klogt at sætte Melisprisen lidt op. For det første bliver den Tantiøme, der eventuelt tilfalder Dyrkerne, sikrere, for det andet bliver Udsigten for Fabrikkerne til at faa deres Procent efter Dyrkernes Tantiøme ogsaa sikrere og altsaa Økonomien bedre — hvis jeg maa henholde mig til den højtærede Handelsministers Udtalelse; og for det tredje bliver der ogsaa mere til Staten eller til den Fond, som man eventuelt kunde lægge hen til, hvad der kunde have Betydning, baade hvis Avlen bliver stor, og hvis den bliver lille. Hvis Avlen nemlig bliver stor i Lighed med, hvad den var i Fjor Sommer, kan Staten, hvis Roe-Arealet bliver overtegnet og ikke bliver skaaret saa stærkt ned, som det maaske skulde, naar man vil have fuld Balance mellem Forbrug og Avl af Sukker, godt faa et Tab paa denne Overproduktion, og i saa Fald kunde Statens Part, de Penge, der lægges hen til Fonden, bruges til at dække noget af Tabet eller det hele. Og hvis Avlen bliver lille, saa Staten ikke faar et saadant Tab, er der saa meget mere Grund til at imødekomme